

PENKTADIENIS – FRIDAY, GEGUŽĒS – MAY 11, 2001

Vol. LXXXIX

KALENDORIUS

Gegužės 11 d.: Mamertas, Miglė, Pilypas, Roma, Skirgaudas.

Gegužės 12 d.: Šv. Nerejas ir Achilas, šv. Pankartas; Nerijus, Neris, Flavija, Vaidutis, Vidutis, Vilga.

SPORTO

APŽVALGA

Redaktorė Irena Regienė

Futbolas Čikagoje

„LITUANICA“ — „HIGHLANDERS“ 6-0!

6-0! Tai ne korektūros klaida. Toks rezultatas iš tikrųjų buvo pasiektas praėjusį sekmadienį aikštėje prie PL centro, Lemonte, kur pirmenybių rungtynes žaidė „Lituanica“ ir lenkų „Highlanders“ vienuolikės.

Mazdaug 150 stebėtojų (dauguma jaunų žmonių iš Lietuvos) matė šią principinę kovą tarp lietuvių ir lenkų, kurios visada būna karštos. Šį kartą lenkai irgi bandė būti labai „karingi“. Tačiau tas jiems neišėjo į naudą — pasikarščiavę jų du žaidėjai gavo raudonas korteles ir buvo pašalinti iš aikštės. Tokio pat likimo, už nesportišką elgesį, susilaukė ir jų treneris.

Beje 6-0 pasekmė buvo pati aukščiausia iš visų praėjusio sekmadienio „Metropolitan“ lygos rungtynių — Pirmosios iš „major“ divizionų susitikimų. Reikia pasakyti, kad mūšikai dar turėjo realių galimybių ją padidinti, nes ne vienas aštrus smūgis nesurasdavo vartų ar juos laimingai būdų atremdavo lenkų vartininkas.

Šiek tiek lygesnis buvo pirmasis kėlinys, kuris baigėsi 2-0 (įvartį mušėjas buvo Laimonas Bytautas). Po pertraukos, ypač tuomet, kada lietuvių turėjo dviem žaidėjais daugiau, mūšikių persvara jau buvo gana akivaizdi. Tada smūgiu iš tolo trečiąjį įvartį „įsodino“ geros Klaipėdos komandose žaidęs, neseniai Čikagoje atsiradęs veteranas futbolininkas Algis Šalkauskas. Su dviem įvartiais prisidėjo ir komandos naujokas Edvinas Trinkūnas. O įvartį seriją užbaigė tas pats L. Bytautas, kuris rungtynių pradžioje jau buvo du kartus pasižymėjęs.

Reikia pasidžiaugti, kad pagaliau „Lituanica“ vienuolikė negali skųstis žaidėjų trūkumu, kaip ankstesniais metais būdavo, kuomet nevisada 11 futbolininkų susidarydavo. O dabar, kuomet per metus prisidėjo Al Zuperka, Laimonas Bytautas, Nidijus Puškorius, Linas Jakovlevas, Edvinas Trinkūnas, Algis Šalkauskas, Arūnas Sinkevičius, jau neky-

la žaidėjų „badas“. O prie šių pridėjus kiek anksčiau iš Lietuvos atvykusius Virgį Žuromskį, Gytį Kavaliauską, Doną Smulkį ir praėjusį sekmadienį negalėjusį rungtyniauti Petrą Šmigelskį bei Tomą Mačiulį, jau susidaro visa naujai atvykusių iš Lietuvos komanda.

Beje, prie jų reikia pridėti ir trenerį Gediminą Jarmalavičių, kurio pastangos matomos ne vien tik treniravime, bet ir žaidėjų verbavime.

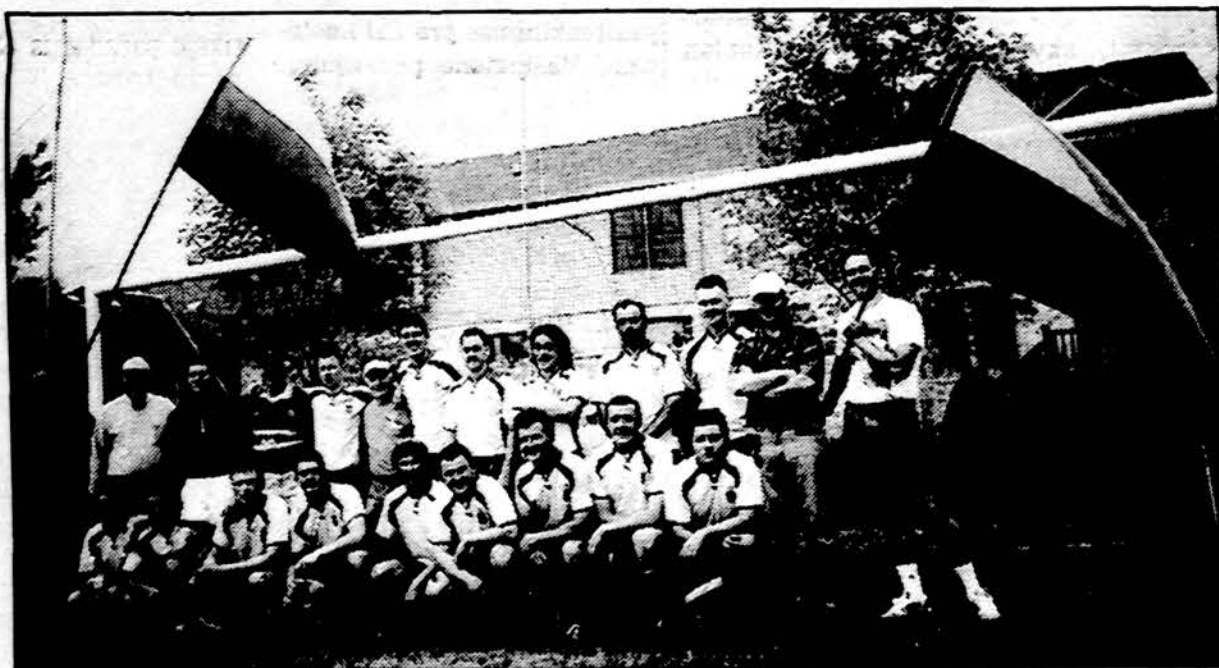
Čia dar norisi pažymėti kai kuriuos gražius praėjusių rungtynių momentus. Du futbolo gerbėjai į rungtynes buvo atsinešę porą didžiulių trispalvių, kuriomis mojavo, kuomet mūšikiai įmušdavo įvartius.

Paminėtinas ir šis retas atvejis, kuomet Amerikoje laikinai besisvečiuojantis kaunietis Povilas Daukša, po rungtynių priėjęs prie mūsų, futbolininkams padavė 800 dolerių, liepdamas pinigų pasidalinti tarpusavyje ir padėkoti „Gera, kad sumušėte priešininkus“.

Nepasiduoda ir veteranai

Praėjusį šeštadienį prie PL centro rungtyniavo ir „Lituanica“ veteranų vienuolikė, kuri 4-0 įveikė „Vikings“ futbolininkus. Įvartius įmušė: Rolandas Siniakovas — 2, Petras Šmigelskis ir Virgis Marčinskas po vieną. Šį šeštadienį „Lituanica“ veteranai irgi žais Lemonte. 5 val. vak. jie rungtyniaus su „Croatia“ komanda.

E.Š.

„Lituanica“ futbolininkai Lemonte gegužės 6 d. po pasigeretino 6:0 laimėjimo prieš „Highlanders“. Nuotr. Ed. Šulaičio

Beisruošdamas dalyvauti JAV Rytinio pakraščio sporto apygardos turnyre, draugiškose rungtynėse savo pajėgumą išbando Philadelphia „Aro“ ir New Yorko „LAK“ C grupės krepšininkai. Nuotr. Rimo Gedeikos

LINA ČEPĖNAITĖ — GERIAUSIA BENEDICTINE UNIVERSITETO PLAUKIKĖ

Lina Čepėnaitė, Lisle, Illinois, Benedictine universiteto antrų metų studentė pirmąją ne vien moksle, bet ir plaukimo sporte.

Nuo ankstyvos vaikystės pamilusi plaukimą, Lina dalyvavo įvairiose plaukimo varžybose ir pirmenybėse pelnydama pažymėjimus ir prizus.

Už stropumą moksle ir puikius pasiekimus plaukime, Lina jau antri metai iš eilės yra universiteto garbės sąrašo (Deans list). Pernai ir šiemet ji buvo pripažinta universiteto geriausia plaukike (most valuable swimmer).

Š.m. balandžio 30 d. vykusiam Benedictine universiteto sporto skyriaus iškilmingame pokylyje ji buvo pagerbta ir apdovanota. Tame pat pokylyje jai buvo suteiktas ir šio universiteto „Coach's Award“ — aukščiausias pažymėjimas, suteikiamas sportininkui už vispusišką pasidarymą sporte.

Šiemet Lina plaukime savo universitetui pasiekė net du rekordus. Naujas universite-

tui rekordas buvo pasiektas 2001 m. sausio 27 d., kai Lina individualiai laisvu stiliumi 200 ydų plaukime šį nuotolį įveikė per 2:21.81

Antras rekordas buvo pasiektas, kai Lina individualiu laisvu stiliumi plaukime 400 ydų nuotolį nuplaukė per 5:01.07. Šiuo laimėjimu buvo sumuštas prieš 20 metų (1980 m.) Benedictine universitete užregistruotas rekordas.

Linės brolis, šešiolikmetis Andrius Čepėnas, antrus metus lankantis Fenwick High School Oak Park, IL, taip pat pasižymi moksle ir plaukime. Jis priklauso savo mokyklos plaukimo komandai. 2000-aisiais metais Andrius pasižymėjo Metro Catholic High School Conference varžybose, kuriose jis laimėjo 100 ydų nugara plaukimo čempionatą.

Linės ir Andriaus tėvai, Nijolė ir Gintaras Čepėnai, džiaugiasi savo vaikų pasiekimais moksle ir sporte.

Linai ir Andriui linkima daug naujų laimėjimų ir naujų rekordų. IR

RUOŠIAMĖS TURNYRUI

JAV Rytinio pakraščio sporto apygardos krepšinio turnyras vyks gegužės 19 ir 20 d. Reikia ruoštis, būtina treniruotis! Turėdami tai omenyje, New Yorko „LAK“ ir Philadelphia „Aro“ nutarė susitikti draugiškose rungtynėse. Kaip tarė — taip padarė!

Šios draugiškos rungtynės įvyko šeštadienį, balandžio 21 d. Nors visos rungtynės buvo triukšmingos, entuziastiškai žaidžiamos ir karštai kovotos, jos baigėsi tikrai draugiškai. „LAK“ laimėjo ketverias rungtynes ir „Aro“ laimėjo ketverias rungtynes. Vienos rungtynės baigėsi lygiomis dėl laiko stokos.

„Aro“ laimėjo abejas Vyrų A, vienas Jaunių A ir Mergaičių C „LAK“ laimėjo Vyrų senjorų, Moterų A, Jaunių A ir D/E rungtynes.

Pabaigus šias draugiškas rungtynes, „Aro“ ir „LAK“ krepšininkai išsiskirstė į namus, nekantriai laukdami tikrojo JAV Rytinio pakraščio sporto apygardos turnyro. Tada vėl susitiks, bet šį kartą rungtynės jau bus kovojamos dėl prestižo ir taurių!

Tuo pat laiku, kai vyko krepšinio rungtynės, buvo vykdomas ir pirmasis „Aro“ sporto klubo stalo teniso turnyras. Šis turnyras irgi buvo sėkmingas. Jame dalyvavo 14 žaidėjų, jų tarpe Petras Sevelkovas, „tarybiniais“ laikais bu-

vęs Lietuvos ir jaunimo čempionas. Taip pat jis buvo ir Lietuvos stalo teniso rinktinės narys. 1990 m. Petras laimėjo Lietuvos stalo teniso veteranų pirmenybes ir atstovavo Lietuvai pasaulio pirmenybėse, kuriose laimėjo antrą vietą paguodos turnyre. Mums buvo didelė garbė, kad Petras dalyvavo ir šiame mūsų „Aro“ klubo turnyre. Aišku, Petras Sevelkovas jame laimėjo pirmą vietą, R. Gauda — antrą vietą, abu iš New Yorko „LAK“, o trečia vieta teko „Aro“ M. Sandovai. Rimas Gedeika

Ir draugiškose rungtynėse siekiama laimėjimo. Dėl kamuolio kovoja Philadelphia „Aro“ ir New Yorko „LAK“ A grupės jaunieji krepšininkai. Nuotr. Rimo Gedeikos

DRAUGAS

(USPS-161000)

THE LITHUANIAN WORLD WIDE DAILY

Published daily except Sundays and Mondays, legal Holidays, the Tuesdays following Monday observance of legal Holidays as well as Dec. 26th and Jan. 2nd by the Lithuanian Catholic Press Society, 4545 W. 63rd Street, Chicago, IL 60629-5589.

Periodical class postage paid at Chicago, IL and additional mailing offices. Subscription Rates: \$100.00. Foreign countries \$115.

Postmaster: Send address changes to Draugas — 4545 W. 63rd Street, Chicago, IL 60629-5589.

Mazindami pašto išlaidas, pakvitavimų už prenumeratą nesiunčiame. Prie pavardės ir adreso, siųsdami laikraštį pažymime, iki kada prenumerata galioja.

DRAUGO prenumerata yra mokama iš anksto.			
	Metams	1/2 metų	3 mėn.
JAV	\$100.00	\$60.00	\$38.00
Kanadoje ir kitur (U.S.)	\$115.00	\$65.00	\$45.00
Tik šeštadienio laida:			
JAV	\$60.00	\$45.00	\$33.00
Kanadoje ir kitur (U.S.)	\$65.00	\$50.00	\$38.00
Užsakant į Lietuvą:			
Oro paštu	\$500.00	\$250.00	
Reguliariu paštu	\$100.00	\$55.00	
Tik šeštadienio laida oro paštu	\$160.00	\$85.00	
Tik šeštadienio laida reguliariu paštu	\$55.00		

Vyriausia redaktorė — Danutė Bindokienė

Administratorius — Valentinas Krumpis

Moderatorius — kun. Viktoras Rimelis

- Administracija dirba kasdien, nuo 8:30 iki 4:30, šeštadieniais nedirba.
- Redakcija dirba kasdien, nuo 8:30 iki 4:00, šeštadieniais nedirba.
- Redakcija už skelbimų turinį neatsako. Skelbimų kainos atsiunčiamos, gavus prašymą, ką nors skelbti.
- Redakcija straipsnius taisy savo nuožūra. Nenaudotų straipsnių nesaugo. Siunčiant prašome pasilikti kopiją.

Prenumeruokime ir skaitykime „DRAUGA“

DR. L. PETREIKIS
DANTŲ GYDYTOJA
9055 S. Roberts Rd., Hickory Hills, IL
1 mylia į vakarus nuo Harlem Ave.
Tel. (708) 598-4055
Valandos pagal susitarimą

EUGENE C. DECKER, DDS, P.C.
DANTŲ GYDYTOJAS
Lietuviams sutvarkys dantis už prieinamą kainą. Pacientai priimami absoliučiai punktualiai. Susitarimui kalbėti angliškai arba lietuviškai.
4647 W. 103 St., Oak Lawn, IL
Tel. 708-422-8260

EDMUNDAS VIZNAS, M.D., S.C.
Specialybė — Vidaus ligų gydytojas
Kalbame lietuviškai
6918 W. Archer Ave. Sts. 5 ir 6
Chicago, IL 60638
Tel. 773-229-9965
Valandos pagal susitarimą

ARAS ŽLIOBA, M.D.
AKIŲ LIGOS IR CHIRURGIJA
219 N. Hammes Avenue
Joliet, IL 60435
Tel. 815-741-3220

DR. JOVITA KERELIS
DANTŲ GYDYTOJA
9525 S. 79th Ave., Hickory Hills, IL
Tel. (708) 598-8101
Valandos pagal susitarimą

OLIMPINIUS ČEMPIONUS KETINAMA PRILYGINTI SIGNATARAMS

Vilnius, kovo 22 d. (BNS) — Noredama tesėti Vilniaus vicemero Juozo Imbraso pažadą skirti olimpinį aukso medalį laimėtojam žemės sklypus, valdžia juos ketina prilyginti Kovo 11-osios akto signatarams, kad žemę jie galėtų įsigyti pusvelčiai.

Dienraštis „Respublika“ ketvirtadienį rašo, kad kovo pradžioje Vilniaus apskrities administracija įvairioms institucijoms išsiuntė derinti Žemės reformos įstatymo pataisų projektą, kurį priėmus būtų galima leisti nepriklausomas Lietuvos olimpiniam čempionams ne konkurso tvarka įsigyti žemės.

Žemės sklypus iš Sydney olimpiados grįžusiems aukso medalium laimėjusiems Dainai Gudžinevičiūtei ir Virgilijui Aleknaui pažadėjo Vilniaus vicemeras J. Imbrasa. Pasak dienraščio, tuomet ketinta Vilniaus Baltųjų mikrorajone skirti žemės sklypą Lietuvos tautiniam olimpiniam komitei (LTOK), kuris dalį jos

skirtų nusipelnusiems sportininkams. Tačiau vėliau paaiškėjo, kad šio pažado tesėti neleidžia įstatymai. Pagal galiojančią tvarką žemės sklypus ne konkurso tvarka gali pirkti tik Kovo 11-osios akto signatarams, o Vyčio kryžiaus ordinu kavalieriams sklypai skiriami nemokamai. Visi kiti, taip pat LTOK, žemės sklypus gali įsigyti tik konkurso tvarka.

Nuo Lietuvos nepriklausomybės atgavimo aukso medalium olimpiadose yra laimėję trys sportininkai — be Sydney olimpiečių, 1992 m. aukso medalį Barcelonos olimpiadoje iškovojo disko metikas Romas Ubartas.

Priėmus Žemės reformos įstatymo pataisą, čempionai galėtų sklypus įsigyti už valstybės nustatytą kainą. Pagal galiojančią tvarką, didmiesčiuose jie galėtų pasirinkti iki 20 arų, o kitose vietovėse — iki 30 arų sklypus. Paprastai valstybės nustatyta kaina yra kelis kartus mažesnė nei rinkos kaina.

VOKIŠKOS SPAUDOS PABIROS

KAZYS BARONAS

Mūsų korespondentas Europoje

Antrojo pasaulinio karo 55-rių metų sukakties proga Berlyno naujojoje sinagogoje buvo atidaryta paroda, pavadinta „Berlyno žydai 1938-1945 m.“ Rodiniai, daugiausia nuotraukos ir paliktai laišškai bei leidiniai, parodomas prieš Antrąjį pasaulinį karą žydų gyvenimas Reicho sostinėje. Žydai buvo pirkliai, daktarai, advokatai, krautuvų savininkai. Taigi, priklausė prie turtingiausio luomo.

Vienoje nuotraukoje parodoma jauna, graži žydė Stella Kiubler-Isaaksohn. Žydai ją pavadino „Greiferin“ (greifen — nutverti, paimti), kadangi ji išduodavo vokiečiams besislapstančius Berlyno žydus. Gražiai apsirengusi, ji vaikščiojo garsiaja Kurfürstendamm gatve, siūlydama jiems maistą, ar net vizą išvykimui į kitą valstybę. Taip ji sužinodavo besislapstančių žydų adresus. Aišku, ji viską perduodavo gestapui, kurie tuoj pat besislapstančius žydus veždavo į koncentracijos stovyklas. Bet šia išdavyste ji išgelbėjo savo tėvus.

Po karo likusių žydų vadinta išdavike, patraukta į teismą. Teismo stebėtojai salėje norėję ją nulinčiuoti. Tik policija išgelbėjo žydę nuo mirties. Manding, užmarštin nuėjo jos judošiškas darbas, nežinoma kaip pat jos gyvenvietė. Tik nuotrauka su išgelbėjais tėvais priminė lankytojams jos negarbingą praeitį.

Prie pirmų parodos lankytojų priklausė Vokietijos kancl. G. Schroeder, kuris stebėjosi ne tik gražia sinagoga, pastatyta iš Vokietijos gyventojų mokėtų mokesčių, bet taip pat ir paroda, išvykusių Berlyno žydų atsiųstais rodiniais. Prieš Antrąjį pasaulinį karą Berlyne gyveno apie 200,000 žydų. Paskutiniai duomenys parodė, kad jų telkinyse dienon auga ir jau skaito virš 12,000 žydų. Tai naujieji ateiviai, daugiausia iš Rusijos, Ukrainos, Gudijos, Rumunijos ir kt. valstybių.

Keista, bet jie nesijungia prie ankstyvesniųjų žydų organizacijų, nelanko sinagogų, dauguma kalbasi rusiškai, kavinėse dainuoja rusiškas dainas. Ortodoksai žydi juos laiko nutolusiais nuo judaizmo. Panaši padėtis Miunchene, Augsburgėje (sinagoga prie geležinkelio stoties), Frankfurte ir kt. miestuose. Į Vokietiją atvykę, žydai yra išlaikomi valstybės.

Berlyne taip pat gausus len-

kų telkinys. Jų esama apie 100,000. Tai nelegaliai prie statybos dirbantieji lenkai, kiti vėl užsiėmę spekuliacija. Berlyno policija turi taip pat daug darbo su seniausiu pasaulio moterų „profesija“. Prostitutės atvezamos iš Rytų Europos ir Pietų Amerikos į barus, viešuosius namus. Policija tikrina dokumentus, tačiau pasai yra pas savadautojus. Nežinoma kilmė, pilietybė. Kur jas ištremiti? Policijos duomenimis, Berlyne gyvena apie 10,000 prostitucijų.

Garsus Heidelbergo u-tas šiemet vasaros semestru susilaukė tik 1,2 tūkst. naujų studentų. Tai beveik 40 proc. mažiau už pereinčius metus. Tiesa, medicinos fakultetas darbą pradės tik žiemos semestru. Tačiau yra aiškus ženklas, kad visuose Vokietijos u-tetuose „fuksų“ skaičius gerokai sumažės. Pereiniais metais Vokietija turėjo beveik 2 mln. studentų.

Vokietijos daktarai balandžio mėn. suvažiavime pareikalavo mažinti medicinos studentų skaičių. Nepaisant „numerus clausus“, abiturientai labai gerai pažyma ir toliau priimami į medicinos ar teisės fakultetus. Suvažiavimas parodė gydytojų perteklių, tūkstančius bedarbių daktarų, ar dirbančių su mažu atlyginimu liginėse, kartais 80 val. savaitėje. Tačiau jie džiaugiasi, galėdami dirbti savo profesijoje, nes be „vitamino B“ („Berkantschaft“ — pažinties) yra labai sunku daktarui patekti praktikai į liginę. O apie privačią praktiką — nėra ką galvoti, nes už naują modernią įrangą, aparatūrą, tenka mokėti šimtus tūkst. markių, tvarkingai įrengti priėmimo kambarius. Laimingi yra vaikai, turėdami tėvus gydytojus. Mat, pradžioje dirbama kartu, o tėvai ar motinai pasitraukus ir poilsio dienas, vaikai perima gražiai įrengtą visą kabinetą.

Grazus Heidelbergas (nuo mano miestelio tik 30 km) skaito virš 200 tūkst. gyventojų. Jame visumet pilna turistų ir aišku jaunimo, nes Heidelbergo u-tas skaito 25,000 studentų, kurių penktadalis sudaro užsieniečiai. Po antro pasaulinio karo Heidelbergas studijavo 95 lietuviai studentai.

Vokietijoje sumažėjo dienraščiai, savaitraščiai ir kt. lei-

Gegužės 9 d. Europos dienos proga Lietuvos įstaigose, atsakingose už valstybės ryšius su Europa, buvo skelbiama atvirų durų diena, rengiamos diskusijos eurointegracijos temomis tiesiogiai gatvėse. K. Vanago (Elta) nuotr.

DISKUTUOTAS LIETUVIŲ ŽYDŲ SANTYKIŲ KLAUSIMAS

Gegužės 4 d. Lietuvos am-

basadoje Vašingtone ambasadorius Vygaudas Ušackas bei kiti diplomatai susitiko su grupė Amerikos žydų komiteto narių, dalyvaujančių šios organizacijos 95-ame metiniame suvažiavime Vašingtone. Susitikime taip pat dalyvavo JAV viešintis LR prezidento konsultantas Česlovas Okincas bei Lietuvos tarptautinės istorinės komisijos, skirtos ištirti nacių ir sovietų okupacinių režimų padarytus nusikaltimus Lietuvoje, pirmininkas Emanuelis Zingeris.

Kreipdamasis į susitikimo dalyvius, LR amb. V. Ušackas

boje. Taigi, jo pareiga tikrinti

auktų karininkų — generolų

istikimybę Rusijai, ar jų tarpe

nėra pasislėpusių ir Vakarų

pašalinui tarnaujančių šnipų.

Gyveno jis Maskvos vidurmiestyje, gražiai apstatytame bute, gaudamas kiti generolams skirtą slaptą telefono knygą, slaptų telefonų numerus, bei jauną karininką, kurį jis panaudojo savo lytiniais reikalais. Karininkas bijojo pranešti gen. štabui apie „generolą“ nenormalų gyvenimą, mat prieš save matė aukštą karininką. Tik išaiškęs, kad „generolas“ yra apgavikas, karininkas viską papasakojo „Segodnia“ dienraščiui.

Į policijos rankas „generolas“ pakliuvo visiškai netikėtai. Mat jo „Volga“ automašina turėjo civiliams skirtą numerį. Tikrinant pravažiuojančias automašinas Maskvoje, policininkas kilo įtarimas: kaip generolas gali turėti civiliams skirtą numerį? J. Bulajev tuoj pat buvo suimtas. Jo laukia dvidešimties metų kalėjimo bausmė.

Tikrovėje, niekas neklaušė, kur jis atliko ar atlieka generalo pareigas. Visi galvojo, jei esant kontržvalgybos tarny-

pabrėžė, šiandien Lietuva ku-

ria atvirą visuomenę, laisvą

nuo senų prietarų ir mitų. Lie-

tuvos ateitis aiškiai projek-

tuojama Europos vertybių ir

ukio erdvėje, kurioje antisemi-

tizmo, neapykantos kitų kul-

tūrų ir kitokio mąstymo žmo-

nėms apraiškos yra svetimos

ir netoleruojamos. V. Ušackas

supažindino Amerikos žydų

komiteto narius su Lietuvos

pasiekimais atkuriant istorinį

teisingumą. Jis taip pat pažy-

mėjo, kad Lietuva suinteresu-

ota plėsti kultūrinius, eko-

nominius ir politinius ryšius

tarp dviejų tautų bei pasisakė

už naujų bendradarbiavimo

formų tarp dviejų tautų paieš-

ką. Susitikimo metu Lietuvos

ambasadorius V. Ušackas pa-

sisiūlė skatinti lietuvių ir žydų

jaunimo mainus.

Amerikos žydų komiteto

grupei atstovavęs Bostono

skrynia vadovas M. Kaplan

auktai įvertino Lietuvos de-

damas pastangas, atkuriant

istorinį teisingumą ir išreiškė

viltį, kad dialogas tarp dviejų

tautų stiprės toliau.

Rolandas Kačinas

* Bendrovė „Lietuvos tele-

komas“ išleido išankstinio

mokėjimo kortelę IMK, kuria

už riboto telefono ryšio ir In-

terneto paslaugas galima at-

siskaityti iš anksto. Vartoto-

jas, turintis tokią kortelę, ga-

lės skambinti riboto ryšio tele-

fonu Lietuvoje ir į užsienį bei

prisiųsti įvairius Internet'o. Bus

galima skambinti ir taksofo-

nu. IMK kortelė, kurios kaina

35 litai, parduodama kartu su

kompaktiniu disku, į kurį įra-

šyta automatinė prijungimo

prie Internet'o programa, kor-

telės naudojimo instrukcija ir

daug kitos naudingos inform-

cijos. (BNS)

Valovinį ir jo adjutantą „vairuojančius“ laivą į prie-

plauką nuo kairiojo kapitono tilto sparno, prie senovės

dvelkiančio Viejo Santo Domingo (senojo, 15-to šimt-

mečio tvirtovinių sienų su bokšteliais (žvalgybai) ap-

supto miesto, įsteigto Kolumbo brolio po Espanolos at-

radimo 1492 m. Prieplauka, prie kurios „Bolero“ prisir-

išė, vadinama Kolumbo staus, Don Diego, buvusio

pirmojo šios vietovės gubernatorium, vardu. Du treč-

dalis Hispanijos (Haiti — likusį trečdali) užimanti

Dominikonų Respublika su 7 milijonais gyventojų, ne-

priklausoma nuo 1844 metų. Žemai, apacioje laivo,

gatvėje siuva motociklininkai, ne naujaisi ar šva-

riaisi autovežimiai — visur jaučiasi gyvenimo pulsas

— surikiuoti turistiniai/miestiniai autobusai mūsų su-

grąžinimui į oro uostą, vis vienam jų, pripildytam,

išvykstant. Paskutinės, vienuoliktos dienos laive zi-

naraščio „Cruising Paradise“ dienos mintis: „Šypsant-

ys veidai už vis gražiau“. Bandomė nepamirėti (šyps-

otis)... Primenama, kad tarp 6-8:30 ryte paskutinė

proga (norint išsikelti į krantinę) išlaikyti laive už-

simokėjimui. Be „cleared to disembark“ kortelės —

galimybės „pasilikti“ kitai kelionei, išvyksiančiai 6-tą

vakarą į Barbados, už 660 jūrmilių, su kai kuriais lie-

kanciais už tolimesnę kelionę (apsimokėjusiais) — nuo

mūsų stalo, trimis, ir naujų keleivių pulku (neapsi-

mokėjus, nakvynė, su laime, kur nors prie inkarų...)

„Bolero“ salone ligi 11-tos ryto ekspertinė cigarų susi-

makimo apvyniojimo demonstracija. Kainos „dutyfree“

gana aukštos — 18-25 dol. plus už pensin. Pirkėjų tik

keli, ir greičiausiai paskutinėms lauktuvinėms dōva-

DRAUGAS, 2001 m. gegužės 11 d., penktadienis

3

Danutė Bindokienė

Kai vilkas paliekamas avis saugoti

Gegužės pradžia JAV-ems atnešė dar vieną pralaimėjimą. Jungtinių Tautų ribose veikianti 54 asmenų Ekonominės ir socialinių reikalų taryba gegužės 3 d. paliko Ameriką „už durų“, kai reikėjo balsuoti už naujas neres j JT žmogaus teisių komisiją.

Tai pirmas kartas, kuomet JAV nebuvo išrinkta į šios komisijos sąstatą, pasiūkusį ketvirtąją. Daugiausia balsų — 52 (iš galimų 54), gavo Prancūzija, 41 balsą surinko Austrija ir 32 — Švedija. Amerikai teko vos 29 balsai. Tuo būdu JAV prarado savo vietą komisijoje, kurią užėmė nuo pat jos veiklos pradžios, kai tuometinio prezidento žmona Eleonor Roosevelt buvo viena svarbiausių šios steigėjų. (Vienas trečdalis vietų komisijoje keičiasi kasmet ir yra prirenkamos naujos narės. Komisija kasmet susirenka ir aptaria įvairius žmogaus teisių pažeidimus, per metus pastebėjus Jungtinėms Tautoms priklausančiose valstybėse.)

Suprantama, kad Vašingtono reakcija buvo greita ir neišvengiama: šį kartą abi partijos laikėsi tos pačios nuomonės, pavadindamos įvykį „didžiausiu įžaidimu Amerikai“. Kartu su pasipiktinimu buvo iškoma ir priežastis, kurios privedė prie tokių balsavimo rezultatų. Jau dabar kalbama, kad didžiausios kaltininkės čia yra raudonos — Kuba ir Kinija, kurios prieš balsavimus gerokai pasidarbavusios, kad kitas komisijos nars nuteiktų prieš JAV. Kinijos nepasitenkinimas yra dėl nuolatinių Vašingtono perspėjimų, besistengiant užgniauti vis labiau populiarėjantį Falun Gong judėjimą ir disidentų persekiojimą (keletą kartų šimt Kinijoje net buvo areštuoti kiniečių kilmės Amerikos piliečiai, nuvykę aplankyti savo artimuosius). Kubos priešiškus Amerikai atvirai pasireiškia dėl tebetęsiamos ekonominės blokados ir nuolatinės Castro režimo kritikos. Be to, Amerikos politikai nemazai įtakos turi Kubos-amerikiečiai, pabėgę į šį kraštą po raudonosios revoliucijos, kuomet Castro perėmė valdžią.

Galbūt „druska ant žaidžios“ yra ir tai, kad į komisiją pateko Kuba, Pakistanas, Sudanas, Sierra Leone, Libija, Uganda, Čilė, Šiaurės Korėja ir kai kurios kitos valstybės, ne kartą tarptautinėje politikoje kritikuotos dėl žmogaus teisių pažeidimų ir Jung-

tinų Tautų nuostatų nepaisymo. Tai tarytum vilkas, paliktas saugoti avių, kuomet pirmuo — šiuo atveju JAV, kuri ypač uoliai pasisakydavo už žmogaus teisių apsaugojimą — paliktas už tvarto durų.

Antra vertus, bent metus laiko tiek Kuba, tiek Kinija ar kuri kita valstybė, nepasizyminti žmogaus teisių saugojimu savo teritorijoje, galės „ramiai gyventi“, nes JAV negalės įnešti į komisiją rezoliucijos, perspėjiančios ar kitaip sudraudžiančios nusikaltėles.

Galbūt tarp kitų priežasčių (ypač čia paminėtų) yra ir tam tikra Amerikos kaltė, nes Kongresas kol kas neprirengė patvirtinti šio krašto ambasadoriaus Jungtinėms Tautoms ir tas pareigas eina laikinas asmuo. O tokiu atveju „laikinumas“ nebūtinai užtikrina labai stiprų pareigų atlikimą. Galima taip pat sa-kyti, kad Vašingtonas per daug pasitikio Amerikos roles pranašumu ir svarba pasaulio politikai. Pastaruoju metu visgi reikalai žymiai pasikeitė, ypač Europos valstybėms tvirtiau suglaudžiant pečius ir vis atviriau kalbant apie ateitį be tokios stiprios JAV įtakos, ar net dominavimo. Verta pripažinti, kad tą Europos savarankiškumą skatina ir Vašingtonas, nes tai sutaupytų ir pinigų, ir rūpesčių. Vis dėlto JAV „išbalsavimas“ iš komisijos buvo gera pamoka naujai krašto vyriausybei ir vos pradėjusiam Baltuosiose rūmose apšilti prezidentui George W. Bush, kuris per daug pasitikėjo pažadėtis 43 komisijos narių balsais. Tokie pažadai paprastai retai išpildomi. Juo labiau, kad balsavimas buvo slapta, tad nelengva pasakyti, kas už ką balsavo, ar nebal-

savo. Jeigu Vašingtonas atidžiau pasizūrėtų į „teisybės veidrodį“, pamatytų, kad dalis nepasitenkinimo, sutinkamo užsienio valstybių sostinėse (ir taip akivaizdžiai atspindėjusio balsavimo metu) yra ir jo kaltė. Juk neseniai Amerika atsiskaitė remti Kyoto susitarimą dėl atmosferos šiltnamio efektą mažinančių dujų, naikinančių ozono sluoksnį, apsauganti Žemę nuo ultravioletinių Saulės spindulių, sumažinimo. JAV labai nenoromis Jungtinėms Tautoms sumoka joms priklausančių narės mokesčių, bet nesidrovi reikalauoti pirmenybių ir ypatingo dėmesio joms rūpimiems reikalams.

Dar denyje pasisaulėjus, su savim nešamais daiktams paliekam „Bolero“, ji atsiveikinus. Priedu vėl gaunam gerą senamiesčio „tūrą“, senomis siauromis jo gatvėmis su ne per daug skubantiais jose vietiniais, pasipuosti linkusiomis moterimis ir kanadietiška/amerikoniška „Sloppy“ atrodančiais vyrais. Pajūriu rieda autobusas išdriksiais komercinių ir gyvenviečių apčiuosiais atrodančiais, nešvariais rajonais. Be apsaugos ir dieną kai kur bangu būtų išlipti.

Oro uostas abiejose jo pusėse nusmailytas šimtais skirtingų vėliavų (ir vėl be Lietuvos). Salės sparciai prisipildo, atvykstant jungiantiems skrydžiams iš St. Maarten ir kitų salų. Transat lėktuvas atvyksta (pagaliau), daugiau kaip 3 valandas pavėlavęs. Užklauso praeinančių atvykusių igulos narį, atsakymas: „late out, late in“ (vėlai išvyksta, vėlai atvyksta) — nieko naujo. Oro uosto laukiamosios salės, garų sardinių prikimštos. Jų krautuvėse mažai kas perka, nes kainos aukštos, gintarų pasirinkimas gan mažas.

Nakties tamsioje leidžiamės į gatvę, snieguotame Toronte, užuot atvykus su dienos šviesa popiet, po 9-tos vakarė. Kol atgautum dar lagaminus iš bagažo karuselės (pradedant rūpintis, ar jie ne pakeliui į Barbados!) beveik paskutiniai, lengvai praeina kontrolė — jau 10 val. nakties. Šypsodamiesi (šypsantys veidai už vis gražiau...) mūsų laukia dukra Evelina su žentu Haroldu, per 4 valandas irgi buvę „pažėmę debesyse“ dėl mūsų vėlavimo...

Pagaliau vėl Kanados Londone — savoje „haciendoje“.

Nukelta į 5 psl.

ORINOKU, PRIE SALTO ANGEL

EDMUNDAS PETRAUSKAS

Nr.11

Keleiviai ir laisvi laivų igulų tarnautojai skuba į šimtus (tikrai tiek) „duty-free“ (tapęs tarptautiniai atpažintu) krautuvų su „lūžtančiomis lentyėmis“, gražiai išrikiuotų gražumynų, brangumynų, žemomis kainomis. Vienintelė kita „duty free“ platus prekių pasirinkimo, gal net pigesniais kainomis visuose Karibuose — sala (šitrint, kurioje pusėje esi) — St. Martin/Sint Marten (be jokios pasienio sienos ar muitinės, priklausanti prancūzams/olandams).

Žinoma, be pinigų ir pigiausias kainos bereikšmės. Neparvežti tačiau namo Kanadon už 5 dol. „Smirnoff“ litrinės, būtų gal ir nuodėmė... Taigi, kelionės patogumui, meistriškai, net minūtei netrunkant, su pakojamais 2 litriniais buteliais patogion nešti dėžutė, o pardavėjas mandagiu šypseniu linki geros namų elekties... Only in America! (tik Amerikoje!)

Jau ankstesnėse kelionėse buvus St. Thomas salos (šimties vietos (Mangrove Bay įlankos paplūdimyje ir kitur), su Gražina abu einame tik „pašlopoti“, pasigrožyti dienos skaidrumu, paganyti akis po įvairiausias aukštos kokybės prekes, įvairius papuošalus, brangumynus (emeraldus, deimantus, \$6000 + (JAV)

Roleksus ir pan. Patyrę keliautojai įgytas brangenybes, papuošalus niekad nesiveža — palieka namuose, jų apeaagai (žinoma, jei į namus niekas išvažiuos neprasytas neapsilanko), nes laive nieko savo brangmeniais ar Roleksais nenustebinsi, o juos laivą palikus prarasti su sau pavojumi, labai lengva. Dauguma nuo laivų nulipusios minios keliautojų visur skuba. „Bolero“ laivo keleiviams tai suprantama, nes turime būti „on board“ (jau laive) ne vėliau pusvalandžiui po vidudienio. 1 val. popiet laivas atsiskiria su krantu.

Per trumpu laikymosi čia laiku kas nesusėję Roleksų nusipirkti, grįžus Kanadoje galės visi panašiai atrodančius už dar „geresnę“, tik 12 dol. (kanadišką) kainą turėti... Tik šit „auksas“ greitai nusitrins...

Vėl paskutinio vakaro laive formalios aprangos vakarienė, šį kartą kapitonui dalyvaujant ir prie kapitono stalo su jo pakviestais keleiviais, kuriems tenka tik jiems pajaučiamas „blizgėjimas“ (esam tai patys patyrę...). Paskutinė vakarienė prie 49-to stalo su kelionėje atrastais naujais bičuliais. Paskutinės nuotraukos — blyksni foto aparatų lempos, adresų pasikeitimai, kur toliau vienas po kito dainuojami „Happy Birthday“. Užgęsta vakarienis gale visos lempos, įeina grandinė (tik, kiek ir stalų) liepanojanti „alaskų“ — tradicija neaplenkiama nei viename laive. Sutartinis visų plojimas, tik trūkstant, kaip Austrijos Vienoje Naujais metais grojama Radetzki maršas... Už 299 jūrmilių mūsų laukia rytojūs ir Santo Domingo.

Šeštadienio, sausio 15-tos, ryte randam kapitoną

Karaliaučiaus krašto lietuvių ekskursijos į Lietuvą dalyviai Kryžių kalne prie Teplavos lietuvių ten pastatyto kryžiaus. Ekskursiją rėmė Čikagos Mažosios Lietuvos lietuvių draugija.

TEPLIAVOS LIETUVIUS ŽAVI KRYŽIŲ KALNAS IR LIETUVOS PAJŪRIS

Pilni išpuodžių ir malonaus nuovargio grįžome iš taip pasakiškai malonios ir sėkmingos ekskursijos, kurią mums širdingai dovanavo Mažosios Lietuvos lietuvių draugija Čikagoje. Kodėl sėkmingos? Todėl, kad diena buvo saulėta ir be vėjo, todėl, kad visur mus gražiai priėmė, išklause, linkėjo visokeriopos sėkmės.

Autobusas, 49 vietų pilnutėlis Teplavos rajono lietuvių, pasiekė prie Šiaulių esantį Kryžių kalną 9 val. ryto. Žmonės, kurie iš viso senokai nebuvę Lietuvoje, pribloškė nesuskaitijojama kryžių gausybė. Kiek įmanoma atidžiau apžiūrėję visus kalne esančius kryžius, pasimeldę prie Šventojo Tėvo garbei pastatyto kryžiaus, perskaitę deka mūsų parapajų vikaro, kuris taip pat vyko su mumis į atlydus, lenkų kilmės kunigo Dariušo Jankievič, Šventojo Tėvo prasmingus žodžius, išrašytus kryžiaus kunigo akmenyje, emėms kasti duobelę ir savajam kryžiui, atvežtam nuo mūsų rajono lietuvių bendruomenės. Tai taip pat gražus žuolinis kryžius, kurį mums padarė vienas rusakalbis vietos gyventojas. Kai kryžius buvo pastatytas, jį čia vietoje pašventino su mumis vykęs kunigas. Toliau patraukėme prie netoliese esančio vyru viesauno. Paprasta ir kartu prasminga koplyčia pakrėję savo saigą su pasauliu. Nuosirdžiai joje pasimeldę, išklause truputėlį žinių apie šį vienuolyną iš vietoje sutikto vienuolio, dar kartą apžvelgę visą kalną, sukrėsti jo paprastos didybės, apsiėmę iš vietoje buvusį prekeivių rožančių, škaplierių, kryželių, kuriuos dar kiekvienas grįžo padėti prie kalno, sėdome autobuse ir kurį laiką visiškai tyloje pasukome žemaitijos link. Mūsų rajono žmonės, sužavėti krikščioniškomis istorijomis-legendomis apie šį kalną, kurias aš jiems pakeliui pasakojau, nuo patirtų išpuodžių ir bemiegės nakties išvargę, neilgam užsėdome. Artėjant prie žemaitijos sostinės Telšių pažadinau juos, pasakodama apie šį garbingą miestą. Toliau mūsų autobusas riedėjo Kretingos link, kaip buvo planuota, į žiemos sodą, dar grafo Tiškevičiaus įrengto, nebesusėjusio, kadangi būtų likę visi mažai laiko apžiūrėti legendomis apipinto mūsų žavingo pajūrio. Pradėjome nuo botanikos parko. Kuo nuosirdžiausiai su visomis smulkiausiomis detalėmis ir beribe meile pasakojau savo gimto miesto istoriją nuo žilos senovės laikų iki šių dienų. Visus kerėjo vingiuotais keleliais, reta augmenija, žila senovė ir pajūrį liečiančiais legendiniais paminklais įrengtas parkas. Viskas buvo įdomu mūsų lietuviams iš Teplavos rajono: ir Eglės,

žaltinių karalienės istorija, ir Laiminancio Kristaus, ir legendinė Birutės istorija ir kartu kalno bei dirbtinio Lurdo prie kalno ir, žinoma, grafo Tiškevičiaus rūmai su dabar ten veikiančiu gintaro muziejumi, kurį apžiūrėti labai maloningai, atsižvelgdama į labai pigų mūsų rublio santykį su litu, todėl neimdama užmokescio, leido apžiūrėti ekspozitatus muziejaus vedėja Vilija Macienė. Kartu su šio muziejaus muziejininku Antanu Tranyzu jie šiltai mus priėmė, sveikino ir linkėjo gerų išpuodžių. Labai pavargę, kvėpuodami prisotintu jodu, sakais kvėpiančiu pajūrio oru, leidomės kopomis prie pačios jūros. Na, o čia jau nebeliko amžiaus skirtumo, visi, užliūliuoti ramaus bangų ošimo, paikiuojame lyg vaikai: kas prausėsi stūriu jūros vandeniui, kas lakstė po pakrantę, kas stebėjosi jūros galybė.

Senove dvelkiantis ir kartu naujai grakštus jūros tiltas leido mums pabūti pačioje jūroje. Parimome ant turėklų patįmame jo gale ir atsukę veidus į saulutę lyg ir atsidavėme jūros dvelkimo galiai. Visiškai atgaivinti gydančiu pajūrio oru, J. Basanavičiaus gatvę patraukėme miestelio link. Kadangi su mumis vyko kunigas, o jam būtina atlaikyti šv. Mišias, visi suėjome į puikią Palangos bažnyčią.

Prieš tai į šventorių, mano anksčiau pakviesti, atėjo pasikalbėti su mumis „Vakarinės Palangos“ laikraščio redaktoriai. Nupaveikslavę ir išklause mūsų išpuodžių, sužinoję kas mus finansavo, atsisveikino ir mes jau galėjome pusvalandį skirti malda. Įsimintomis Mišiomis, kuriose dalyvavo ir mūsų kunigas Dariušas Jankievič, mes baigėme savo kelionę po Palangą. Nusipirkę po kepalėlį juodos duonos su kmynais, sėdome autobuse ir raginami autobuso vairuotojo skubėti, kadangi labai didelės eilės mašinų pasienyje, tėsiant pasukome Karaliaučiaus link. Dar papasakojus man keltą istoriją iš Palangos gyvenimo, visi, išvarginti kelionės, užsėdome. Ir jau po 00 val. atsidūrėme savo mieste į kurį, aplinkybių vedami, suvažiuojame gyventi ir kuriame kiekvienam širdyje plazda tas nuostabus žodis Lietuva. Kadangi gyvename išėjimoje, tad labiau esame prisirišę prie savo ištakų, todėl ir stipriau jaučiame savo kilmę nei nuolat gyvenantieji savo šalyje.

Dar kartą dėkojame Mažosios Lietuvos lietuvių draugijai Čikagoje už mums suteiktą galimybę pabūti tokioje nuostabioje kelionėje ir asmeniškai Vilijui Trupponiui už skatinantį žodį — daug daugiau darbuotis lietuvių labui.

Vanda Čiursina
Teplavos rajono LB
pirmininkė

SUDIEV IR LABAS

Ramybė ir nuosirdžiausia padėka geros valios žmonėms, visiems mano bičiuliams, pažįstamiems, geradariams, giminiams ir bendradarbiams!

Spartiai žengia pavasaris Kanados laukais, ežerais, miškais. Visur sniegas jau į nieką virsta ir vis garsiau koncertuoja atbudę pašalėse sparnuočiai. Kadais indėnai, pamatę pavasariop sugrįžtantį iš savo kraštą paukščius, taisydavosi savo įgavimus, pinda, siūdavo naujus mokasius ir išskleidavo kitur ieškoti medžioklės plotų, naujų žemių ir savosios laimės. Jeigu kas negalėdavo pajudėti, tai bent iš vieno kampo palapinės perstatydavo į kitą savo kuklų guolį. Taip ir man, šikart, Dievo pirštui dūrus, provincijai prabilus, reikia krautis į sunkvežimį jėgintų per 50 metų Aušros Vartų parapajų į kauptas knygas ir kūrpti kartu senu dviračiu, slidėmis ir šokiama kita manta kitur. Permainos išeina į naudą: pasikeičia oras, kuris dažnai neretai svetimoms pypkės esti priroktas, pakinta aplinka, darbo vieta ir dažnai net nuotaka. Todėl atsisveikindamas su savo mieliais parapajiečiais, bičiuliais, pažįstamais ir kolegais, visų atsiprašau, jei kuo nors užgavau, įžeidžiau ar

ne taip pasielgiau. Turiu kuo nuosirdžiausiai dėkui visiems, kas mane šelpė, su kuo mane Dievo valia suvedė šiame krašte ir kitur, kur buvau atsidūręs, pamatęs, parašęs, išgyvenęs. Nepaprastai dėkingas visiems, su kuriais gyvenau, susitikau, kurie mane vienaip ar kitaip rėmė, padėjo, skatino ar drąsino. Dėkingas netgi tiems, kurie, norėdami gera, mane kritikavo, peikė, nepalankiai rašė, durstė pirštais ar kitaip norėjo, kad būtų tobulesnis ar darbštesnis. Dėkui jiems už jų pastangas ir gerus norus. Meldžiu Aukščiausiąjį, kad jų norai su kauptu išsipildytų, kad Dangus man duotų kantrybę, šviesos, drąsos ir tų dovanų, kad kiekvienas, kuris pas mane ateina, prašo, siūlo ar priekaištauja, visus lygiai priimčiau, jiems kiek galėdamas patariau ir mokičiau už viską bičiuliškai padėkoti. Kiekviena diena, kiekvienas mano sutiktas per pusaštuntų Kanadoje praleistų metų žmogus — didžiulė Kurėjo dovana, brangi malonė ir džiaugsmas, nes Jisai, kaip žemiški tėvai vaikams atiduoda visa, kas geriausia, parengta ir mums, kas tinkamiausia. Kiekviena Jo skirta sekundė ir proga — neišma-

LAIŠKAI IR NUOMONĖS

NIEKADA NEPAMIRŠIU ŠIŲ NUOSIRDŽIŲ ŽMONIŲ

Kaip ir daugelis lietuvių, susidarius sunkiai ekonominei krizei, veržėsi svetur nors truputėlį uždirbti, kad būtų įmanoma toliau gyventi. Kaip žmogui išgyventi toje nuostabaus grožio Lietuvoje, kada mazinamos darbo vietos, o vėliau išvis panaikinamos? Kada žmogus esi be sveikatos? Iš vaikystės turi II grupę invalidumo. Mama daug metų serganti sunkia diabeto forma, užsimoka už butą, o gyvybę palaikančiam maistui, medicamentams pinigų nelieka. Valstybės vadovai tik šaukia — pensininkai, invalidai susiveržkite diržus!

Taip ir veržiesi į tą didelę Ameriką, kad galėtum pragyventi, nemirti iš bado. Skridau ir aš į tą tolimą, visiškai nežinomą kraštą. Tikėjau, kad atkridusi tuojau gausiu darbą. Kaip ir daugelis lietuvių, prižiūrėsiu garbaus amžiaus sulaukusius žmones.

Tačiau visos mano viltys į darbo paieškas pasibaigėdavo tuomet: reikalinga gera anglų kalba. O kaip ją išmokti per mėnesį, du? Apleido mane jėgos, sveikata silpnėjo atsiti-

ko tai, ko nesitikėjau. Reikalinga skubi širdies operacija, vožtuvų protezavimas. Operaciją atliko aukštos kvalifikacijos kardiologai, nuostabus medicinos personalas, medikamentai, aparatai, priežiūra. Niekas neskirstė nei į turtiną, nei į vargšus. Buvau prižiūrima Cook County klinikoje pacientė. Operacija truko septynias valandas.

Dabar esu laiminga ir dėkinga likimui. Džiaugiuosi kiekviena man dovanota diena. Stebiu pavasarinį saulės spindulius, klausausi paukščių čiulbėjimo, voverių strakstėjimo. Iš visos širdies noriu padėkoti man labai labai padėjusiems, užtautusiems ir globėjusiems: Raimondui Rimkui, Algimantui Stasiui, Petriui

Vaičekauskui, gyd. Almai Morkūnienei, Petriui Narutui, Genovaiti Migenis, Dianai Gudavitiūnei.

Aš niekada nepamiršiu, kad svetimame krašte, kitame žemynė galima sutikti žmonių, kurių niekada nepažinojai, o jie visa širdimi — į pagalbą. Lenkiu savo galvą ir linkiu jiems nuostabios sveikatos, toliau taip tęsti savo kilnų darbą. Su pagarba tariau jums ačiū.

Laimutė Satkūnienė
Berwyn, IL

AR NE ATBULAI EINAME?

Jei bus leista, bandysiu nušauti du zuikius vienu šviu. Abu „zuikiai“ „Drauge“ (2001.04.27) „Laiškai ir nuomonės“ skyriuje.

1. Esu dėkingas Vyt. Šolionui už informaciją apie Lietuvos centro įsteigimą Čikagoje. Bet niekada nesutikau, ir nesutiksiu, kad Čikagoje yra pasaulio lietuvių centras. Tai kur gi dingio Lietuva? Juk pats autorius sako, kad buvo įrengta, kaip ne pelno siekianti korporacija „Lithuanian Mission Center“. Taigi, ar „Mission“ reiškia „pasaulis“?

2. Romualdas Kriauciūnas tikrai eina atbulai, siūlydamas kelti „Draugo“ prenumeratą iki 150 dol., o pats pripažįsta, kad nėra Draugo fondo narys. Še tau...

Turime daug neseniai atvykusių lietuvių. Keldami prenumeratos kainą, ne tik nepitrauksime naujų narių, bet neteksime ir kai kurių senųjų. Siūlau mažinti kainas naujai atvykusiems. Manau, kad „Draugas“ išsilaikytų ir be aukų, jei nors pusę jų užsirenumeruotų dienraštį.

Kostas Mačiulis
Rochester, NY

MAŽOJI LIETUVA YRA LIETUVIŲ TAUTOS DALIS

Lietuvą okupavus Sovietų Sąjungai, užsienyje veikė iš visokių politinių grupučių sudaryta vyriausybė, vadinama VLIKu. Nutraukdama savo darbą ir pasitikėdama atkurtos Lietuvos Respublikos vyriausybę, paliko tarsi testamentą, įgaliojantį vykdyti egzistines vyriausybės nutarimus. Apie tai daug kartų rašiau įvairiose spaudoje, kalbėjau radio bangomis, įrašyta video garsinėse juostose — filme. Bet katin kodėl po sovietmečio okupacijos atstatytos Lietuvos vadovai nekreipia dėmesio į lietuvių tautos nuomonę ir kreivoja į pražtingus liūnus.

Užsienio lietuvių spaudoje paskelbtas toks BNS postrin-gavimas:

„Lietuvos ambasadorius Maskvoje Zenonas Namavičius interviu Rusijos dienraščiui „Izvestija“ užtikrino, kad Lietuva neturėjo ir neturi teritorinių pretenzijų į Karaliaučiaus sritį. Kaip žinoma, 1997 m. tuometiniai Lietuvos ir Rusijos prezidentai Algirdas Brazauskas ir Boris Jelcin pasirašė valstybės sienos sausumoje ir Baltijos jūroje sutartį, kurią 1999 m. patvirtino Lietuvos Seimas ir šį pusmetį ketina tvirtinti Rusijos Valsty-

bės Duma“. Tos žinutės baigė: „Z. Namavičius pabrėžė, jog Lietuvos diplomatai, jokiū būdu ultimatumu nekels šios problemos Rusijai“.

Tasai A. Brazauskos ir B. Jelcino susitarimas buvo gerai slepiamas, visuomenė nežinojo, panašiai, kaip Ribbentrop ir Molotov susitarimas 1939 metais (iš tiesų — Stalino ir Hitlerio susitarimas pasidalinti Baltijos pakraščio valstybes Estiją, Latviją, Lietuvą ir kt. ilgai buvo slepiamas nuo lietuvių). Vėliau ir Vytautas Landsbergis pasirašęs kažin kokį susitarimą su Rusija, jo prašiau, net per spaudą, parašyti, kokį tas susitarimas, atsakymo nematiau, negavau.

Ar ambasadorius Z. Namavičius rusams pasakė savo nuomonę, ar buvo įsakyta taip

kalbėti?

Maždaug tuo pat metu Lietuvos Seimo pirmininkas Artūras Paulauskas, panašiai kaip Z. N., pareiškė: „Kalinin-grado (net nevartoja Karaliaučiaus vardo) srities klausimas turi tapti ne kliūtimi, bet pavyzdžiu kuriant atvirus dvišalio Rusijos ir Lietuvos pasitikėjimo santykius, taip pat daugiašalio regioninio bendradarbiavimo atmosferą“.

A. Paulauskui reikėtų pasiskaityti Klaipėdoje 1993 m. išleistą aštuoniomis kalbomis knygą „Potsdamas ir Lietuva dega“, kurią Klaipėdos miesto atstovai įteikė visiems Lietuvos Seimo nariams ir prez. A. Brazauskui.

Algirdas Gustaitis
Los Angeles, CA

A. + A.

RAMŪNUI MOTEKAIČIUI

išėjus į Amžinybę, jo žmonai VERONIKAI, buvusiai Lietuvių Operos choristei, vaikams ir jų šeimoms, broliui MANIGIRDAI, Lietuvių Operos akompaniatoriui, ir kitiems artimiesiems gilią užuojautą reiškia

Lietuvių Opera Čikagoje

NUO ORINOKO...

Atkelta iš 3 psl.

Žemė po kojom dar keletą dienų lyg maloniai sibuoja... Vasario pradžioje, kelionės išpuodžių dar šviežiai pilni, bandom rasti dienraščiuose, išgirsti per radiją ar pamatyti TV žiniuose apie Dominikos valdžios rinkimų rezultatus — veltui. Jau užmarštin visai tai ketinant pasiūti, vasario 23-cios „National Post“ — Kanados dienraštįje visas trečias puslapis su didele nuotrauka ir straipsnio ilgu pavadinimu: „Įkalinto Kanadoje Dominikos premjero politika susidarė Mont-realyje maisto metu“... Rinkimus laimėjęs ne kas kitas, kaip mūsų vairuotojo Riley (Railio) „red is bad“ pabaisa, raudoną vėliavėlį, Dominikos Darbo partijos vadars Roosevelt „Rosie“ Douglas. Kiles iš Dominikos turtingos juodųjų šeimos (kaip kitaip būtų studijavęs užsienyje?), bet didis proletaras (kaip ir turtuolis Karl Marksas). Būdamas studentu, kartu su 19 m. amžiaus bendrininke, gimusia Barbados saloje, Anne Cools ir kitais, maistu užėmė (trukus net kelias savaites) Montrealio universiteto kompiuterių patalpas, kurias 1969-tų vasario 11 d. sunaikino, sudaužydami ir kompiuterius, ir patalpas, padarydami 1,5 milijono dol. (Kanados doleriais) žalos. „Rosie“ buvo įkalintas daugiau kaip metus ir deportuotas atgal į Dominiką, be grįžimo galimybių teisių. Jo komentaras po rinkimų: „esu, kaip ir mano politika, išteisintas. Oficialaus vizito Kanados Ottawoje metu, būsiau lygus su Chretien“... Atsiprašyti atsisakęs ir lig šiol neatsiprašęs, „Rosie“ turėjo atkelti. Tarp areštuotų buvusi ir Anne Cools, kuri po 4 mėnesių įkalinimo atsiprašius, buvo paleista... Tikėk, netikėjęs, 1984 m. ji buvo paskirta senatore Kanados Senate!

Jei Riley, mūsų vairuotojas, sąžiningai baiminosi — vargas jam ir jo Dominikai, pasirinkus „Rosie“ vyriausybę. „Rosie“ pirmas svečias — Kubos užsienio reikalų ministras. Dominikoje gali kartotis Grenados istorija. Nepaslapčia kalbama, kad kartais suinteresuoti nauju (!) oro uostu, arti Roseau, nes turimas per toli, sunkiai per kalnus pasiekiamas. Tam reiktų suliginti du milžinus kalnus, netoli Roseau... Prieš sovietinio komunizmo nusišlavimą į pasaulio sąvartyną, „rištukus“ mėtantis „tarybiniais“ rubliu ir červonų milijardais, nebūtų buvę problemos kalnus nulyginti. Bet gal dar Grenados premjeru Kanadoje apsilankęs, Chretien ranką paspaudęs (arba gal Jane Stewart ranką?), su lauks laimės... Remsim, gera pasaulyje darydami, Dominiką.

Ką gi, pasaulis margas — o mes tik iš jo sugrįžę, su 400 (taip — šimtais) nuotraukų ir nesuskaitijojamais prisiminimais, naujiems horizontams atviromis akimis...

Pabaiga

Namams Paskolos, Apdraustos Sąskaitos

MUTUAL FEDERAL SAVINGS AND LOAN ASSOCIATION OF CHICAGO

2212 West Cermak Road, Chicago, IL 60608

(773) 847-7747

Stephen M. Okasa, President

Paslaugoms Čikagos ir Aplinkinių Lietuviams Daugiau Kaip 93 Metus.

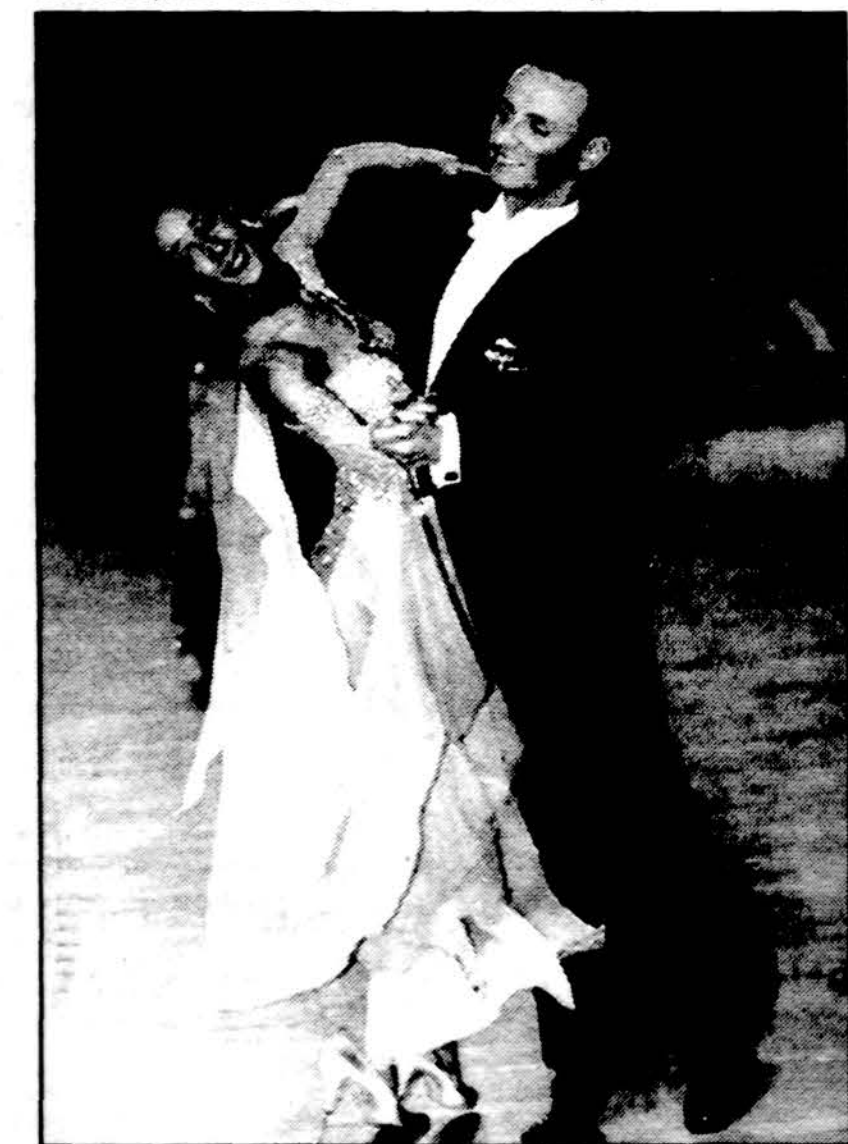
ČIKAGOJE IR APYLINKĖSE

„Draugą“ jau galima skaityti Lemonto viešojoje bibliotekoje! Apie tai pranešama gegužės mėnesio bibliotekos lankstinuke. Bibliotekoje, kurios direktorių tarybą įeina ir David Shestokas, Vytenis Kirvelaitis bei Audrius Reimekis, yra ir lietuviškų knygų, ir anglų-lietuvių žodynų. Bibliotekos adresas – 50 East Wend Street, Lemont, IL 60439.

Teisę į vienkartinę paramą – „Circuit Breaker“ turi 65 metų ar vyresni 2000 metais Illinois valstijoje gyvenę teisėti gyventojai, kurių metinės pajamos 2000 metais buvo: vieno asmens – 21,218 arba mažiau, dviejų asmenų – 28,480 dol. arba mažiau (pajamos – tai pensijos, uždardis, gaunama nuoma ir nuošimčiai banko), asmenys, turintys nuosavybės ir mokantys namo mokesčius arba nuomą už butą. Pasinaudojant vienkartinę paramą, galima gauti nuolaidą ir kai kuriems vaistams – nuo širdies, kraujospūdžio, artrito ir cukraligės. Kad gautumėte šią paramą, turi atitikti jų pajamų dydį, jų taip pat turite užpildyti specialią formą. Atvykite į „Seklyčio“, i socialinių patarnavimų rasti- nę (2711 W. 71st Str., Chicago; 773-476-2655).

Jaunujų ateitininkų stovyklos vadovybė praneša, kad visos mergaitių vietos stovykloje užpildytos. Mergaitių sąrašas perpildytas. Berniukų sąrašas arti ribos. Netrukus bus išsiųsti patvirtinimo laiš- kai. Visiems priimtiems i sto- vyklą. Dėkojama visiems, kurie domėjosi stovykla. Apgai- lestaujama, kad dėl vietos sto- kos ne visi norintieji pateks i stovyklą.

Šaltiena, zulkis, mišrai- nės, sriubos, kotletai, šnicelis, zrazai su įdaru, cepelinai, bandelės, pyragėliai, tortai ir daug kitų lietuviškų patiekalų – štai toks valgių sąrašas Lithuanian Plaza Bakery & Deli parduotuvėje. Šiuos val- gius galite išbandyti patioje parduotuvėje arba užsisakyti i namus. Lithuanian Plaza Ba- kery & Deli įsikūrusi Mar- quette Parke – 2616 W. 69 Str.; tel. 773-778-4000, 312- 282-0644, 773-737-5648.

1998 Pasaulio jaunimo sportinių šokių čempionai, 2001 metų Lietuvos standartinių – klasikinių šokių vicečempionai Donatas Vėželis ir Lina Chatkevičienė šoks labdariniojo Vienos valso pokylio programoje. Pokylis vyks jau šį šeštadienį, gegužės 12 d., 8 val. v. PLC Lietuvių fondo salėje.

1999 m. literatūros pre- mijai skirti Lietuvių rašytojų draugija sudarė komisiją, i kurią įeina rašytojai Jurgis Jankus, Eglė Juodvalkė ir Stasys Dziugas. Komisija iš viso gavo septynis naujus lei- dinius. Kadangi autoriai savo leidinius gerokai vėlavo pris- tatyti, o komisijos nariai gyve- na dviejose valstijose, komisi- jai nebuvo galimybių greičiau užbaigti šį darbą. Šiuo metu komisijos narė Eglė Juodvalkė vieši Lietuvoje. Į namus jai grįžti tik birželio pradžioje, tik tada bus paskelbtas komi- sijos nutarimas – kas laimėjo Rašytojų draugijos literatūros premiją, kurią kas metai skir- ria Lietuvių fondas.

Švč. M. Marijos Nekalto Prasidėjimo bažnyčioje (2745 W. 44th Str.) gegužinės pamaldos vyks pirmadieniais, trečiadieniais ir penktadieni-iais 6 val. v. Giedosime Švč. Mergelės Marijos litanią ir po to pagarbinsime Švč. Sakra- mentą.

Šiandien, penktadienį, 8 val. v. „Dainavos“ vyrų oktetas Lemonto Lietuvių dailės mu- ziejuje rengia dainų vakarą. Bus ir vaišės. Atvykite!

Patikslinimas. Amerikos lietuvių tarybos darbo konfe- rencija įvyks ne gegužės 19 d., kaip buvo skelbta spaudoje, bet gegužės 26 d. Balzeko lie- tuvių kultūros muziejuje, 6500 S. Pulaski Rd.

Renginiai

Per pietų pertrauką – 12:15 val. p. p. kasdien darbo dienomis – Chicago Cultural Center vyksta įvairios nemo- kamų programos. Pirmadie- niais skamba klasikinė ir ope- rinė muzika, antradieniais – džiazas, trečiadieniais – Dame Myra Hess klasikos koncertų serijos, ketvirtadieniais vyk- ta pašnekesiai meno ir dailės temomis, penktadieniais – folklorinės, populiariosios ir „country“ muzikos koncertai. Taigi, karštą vasaros dieną klaidžiodami po miestą, nepa- mirškite užsukti i šį vėsų centrą (78 E. Washington) ir sužinoti daugiau apie Vėjų miestą ir jo atlikėjus. Daugiau informacijos tel. 312-744-6630, 312-744-2947 arba internete www.cityofchicago.org/CulturalAffair/

Lemonte esančios Maironio lituanistinės mokyklos mokytojai kasmet suorganizuoja ekskursiją i Balzeko lie- tuvių kultūros muziejų (6500 S. Pulaski Rd., Chicago; tel. 773-582-6500). Šiemet pavasarį muziejuje lankėsi 25 šių mokyklų lankantys vienuolikmetiai. Muziejuje mokiniams buvo išdalinti lapai su užduotimis ir klausimais apie lietuvių kultūrą, istoriją. Bežiūrėdami muziejaus ekspozicijas, vaikai bande atsakyti i pateiktus klausimus ir kuo daugiau sužinoti apie savo senelių kraštą, savo kilmę. Nuotraukoje: Maironio lituanistinės mokyklos vaikai su tėveliais ir mokytoja Silvija Radvilene Balzeko lietuvių kultūros muziejuje.

Poezijos dienos ruošiamos gegužės 19 d., šeštadienį, 7 val. v. Jaunimo centro Čiurlio- nio galerijoje ir gegužės 20 d., sekmadienį, 12:30 val. p. p. PLC, Lemonte, Lietuvių dailės muziejuje. Poezijos dienų sve- čiai – poetai iš Druskininkų – Nijolė Miliauskaitė ir Vytau- tas Blozė.

Dr. Vytautas Narutis, Šiaurės Amerikos Ateitininkų tarybos pirmininkas, tars sveikinimo žodį Čikagos ir apylinkių ateiti- ninkų Seimos šventėje, š. m. birželio 3 d. vyksiančioje Pa- saulio lietuvių centre, Lemon- te.

Lietuvos prezidentui Val- diui Adamkui birželio 17 d. 4:30 val. p. p. per iškilmingą DePaul universiteto College of Commerce metų baigimo ce- remoniją bus įteiktas DePaul universiteto garbės daktaro laipsnis. Iškilmės vyks All- state Arena, 6920 N. Man- heim Road, Rosemont. Čia V. Adamkus taip pat pasakys kalbą. DePaul universitetas yra didžiausias privatus uni- versitetas Čikagoje ir di- džiausias katalikiškas univer- sitetas Amerikoje. Apie 20,500 studentų paskaitas lanko dviejuose miesto rėmuose ir penkiuose priemiestių kom- pleksuose. Tarptautinio verslo ir technologijos studijomis garsėjanti universitetas 1898 metais įkūrė vienuolai misio- nieriai, sekdami XVII a. prancūzų šventojo Vincent de Paul mokymais.

Švč. Mergelės Marijos Gi- mimo parapijos bažnyčioje gegužės 13 d. 10:30 val. r. lie- tuviškų pamaldų metu Mari- jos garbei tinkamus muzikos kūrinius giedos sopranas Mar- garita Momkienė ir parapijos choras, kuriam vadovauja Lie- tuvos Muzikos akademijos auklėtinis Rimas Mingaila.

Pasaulio lietuvių bend- ruomenės švietimo komisi- jos pastangomis jau pentkajį kartą buvo paskelbtas rašinių konkursas už LR ribų veikian- čioms lietuviškoms mokyk- loms. Šį kartą buvo kviešti tik vyresniųjų klasių gimnazis- tai ir licejaus moksleiviai. Ra- šinių konkurse buvo paskelb- tos trys temos: 1) Ar vyskupo M. Valančiaus darbai gyvi ir šiandien?; 2) „Lietuvių tautos trėmimai – šešiasdešimtmečio paminėjimas“; 3) „Esu rašyto- ja(as), rašyčiau...“ Rašinio apimtis – ne mažiau 800 zo- dzių. Konkursas baigėsi bal- landžio 30 d. Gauti 36 rašiniai iš Lenkijos, Vokietijos, Mask- vos ir Lietuvos namų Vilniuje.

Skelbimai

• Amerikos Lietuvių ra- dijas, vad. Anatolijus Šlutas – kiekvieną sekmadienį 7 v. r. per WCEV 14.50 AM. Tel. 773-847-4903, adresas: 4459 S. Francisco, Chicago, IL 60632.

DR. PETRAS KISIELIUS „SEKLYČIOJE“

Elena Sirutienė, idomių tre- čiadienio popietių „Seklyčioje“ rengėja, norėdama pasitar- nauti žmonėms, ypač vyresnio amžiaus, besirūpinantiems il- giau išlaikyti jaunatvę ir svei- katą, vieną trečiadienį pak- vietė dr. Petrą Kisielių savo patarimais patalkinti žmo- nės šiose jų pastangose.

Supažindindama su gerb. svečiu, E. Sirutienė apibūdino jį kaip veiklų visuomenininką ir pasiųventusį gydytoją. Po- pietės dalyviai, kurių tarpe buvo ir nemažai buvusių dak- taro pacientų, sutiko dr. Kisie- lių džiaugsmingu plojimu. Visi jautė išgirsią gerus patari- mus.

Dr. P. Kisielių, padėkojęs už gražų jo pristatymą ir ma- lonų sutikimą, pareiškė neat- jęs čia žmonių gydyti, tik ne- formaliai pašnekėti apie ligas, jų išvengimą.

Dr. Kisielių, per 56 metus dirbęs gydytojo profesijoje, tu- ri didelį patyrimą įvairaus amžiaus žmonių gydyme. Ka- dangi vyresnio amžiaus žmo- nės dažniausiai serga plaučių ir kvėpavimo takų ligomis, gerb. daktaras daugiausiai apie jas ir kalbėjo.

Žmoniją daugiausia vargina „šaltis“ – peršalimas ir gerk- lės skausmai, i kuriuos ne- kreipiant tinkamo dėmesio, išsivysto plaučių uždegimai, bronchitas, gerkles ir sinusų uždegimai. Pajutus peršalimą, patartina gerti daug skysčių, gerklę skalauti sūriu šiltu vandeniu, o nosiai „užsikim- šus“ kvėpuoti karšto vandens garais. Jei šios priemonės pa- dėties nepagerina, būtina ap- silankyti pas gydytoją, nes ga- limas ligos išsivystymas, rei- kalingas nuodugnaus gydymo ar net liginėn paguldymo.

Nuėjus pas gydytoją būtina su juo atvirai išsikalbėti, aiš- kiai papasakojant savo nega- lavimus. Daugelis ligų turi pa- našius simptomus, todėl rei- kalingas nuodugnus liginio

apžiūrėjimas ir atviras išsi- kalbėjimas. Tokiu būdu tegali- mas diagnozės nustatymas. Tik nustatius teisingą diagno- zę galima išrašyti tinkamus vaistus. Pacientas turi padėti gydytojui nustatyti diagnozę. Taip pat reikia pasakyti ir apie be recepto vaistinėje gau- namus ir naudojamus vaistus, nes jie gali būti kai kurių ligos simptomų sukėlėjai.

Sunkiausia plaučių liga yra tuberkuliozė. Ankstyvesniais laikais daug žmonių nuo jos mirdavo. Ši liga užkrečiama. Dabar jau išraišti prieš ją geri vaistai; jais naudojantis žmo- nės pasveiksta. Ypač JAV ši liga yra kontroliuojama. Tačiau čia atvyksta žmonės iš įvairių kraštų, kuriuose kova su šia liga nėra išvystyta. Džiovą už- sikrečiama esant artimame kontakte su ja serganciais žmonėmis.

Kita paplitusi liga pasaulyje yra gripas – influenza. Ji ypač siaučia žiemą ir yra pa- vojinga vyresnio amžiaus žmo- nės. Ankstyvesniais laikais nuo influencijos epidemijų mir- davo daug žmonių. Dabar dau- gelis vyresniųjų skiepijasi nuo šios ligos. Sunkiau susirgus būtina kreiptis pas gydytoją.

Nuoširdusis daktaras Kisie- lius savo pašnekesį baigė lin- kėdamas „Seklyčio“ lankyto- jams būti sveikais ir džiaugtis gyvenimu. Daktaras pabrėžė, kad sveikatingumas priklauso nuo mūsų pačių naudojamų apsaugojimo priemonių ir veiksmų.

Programų vadovė Elena Si- rutienė padėkojo gerb. dr. Ki- sieliui už naudingus patari- mus. Po skanių pietų, paga- mintų gerų „Seklyčio“ virėjų, dalyvavusieji galėjo dar asme- niškai pasikalbėti su dr. Kisie- lium. Visi popietės dalyviai reikė padėką dr. Kisieliui už atsilankymą ir naudingą pa- šnekesį, o Elenutei Sirutienei už šios popietės suvokimą.

Antanas Paužolis

„Seklyčio“ vyresniųjų lietuvių trečiadienį popietėje kalbėjosi JAV LB Socialinių reikalų tarybos pirmininke Birutė Jasaitienė (dešinėje) ir Čika- goje koncertavusi Lietuvos operos žvaigždė Violeta Urmana-Urmanavi- čienė.

VALDOVŲ RŪMAI

Vien išgirdus žodelį „rū- mai“, pagalvoji apie kažką didelio, garbingo. Aš tikiu, kad kiekvienas žmogus yra kada nors pasvajojęs apie rū- mus, – kaip jis jaustųsi viduje tokios didelės grožybės?

Taigi kovo 24 dieną „Gelezi- nio vilko“ istorijos būrelyje lankėsi labai įdomus svečias – Edmundas Kulikauskas, kuris mums papasakojo apie Lietu- vos valstybingumo simboli – Valdovų rūmus. Mindaugo valdymo metu pastatyti mūri- niai XII amžiaus pastatai, XIV amžiuje rekonstruoti, jie stovėjo iki XV amžiaus. 1419 metais gaisro suniokoti, jie buvo perstatyti i naujus, puoš- nius gotikos stiliaus rūmus. 1520 metais karalius Žygi- mantas Senasis rekonstravo rūmus renesanso stiliumi. Ta- čiau XVII amžiuje rūmai buvo suniokoti dėl karo su Rusija ir jokie valdovai ten nebegyveno. Taip laikui bėgant rūmų lie- kanos atsidadė giliai po žeme.

Tačiau dabar imkime ir pa- galvokime – argi nebūtų gera tuos rūmus atstatyti? Argi ne- būtų malonu pamatyti juos iš arti ir pačiame viduje pasi- vaikščioti? Mūsų valdovų rū- mai yra mūsų gilių praeities reiškinys, rūmų mūrai paslėp- ti po žeme, juos niokojo karai, sugriovė ir nuo žemės pavir- šiaus trypė Rusijos imperijos

valdžia. Lietuvos Valdovų rū- mai yra kaip Amerikos Bal- tieji rūmai. Taigi idėja juos at- statyti kilo 1987 metais. Rū- mų plotas siekia apie 8,000 metrų ir visas atstatymas kai- nuotų 100-120 milijonų litų, tačiau jei mes visi stengsimės padėti, mes tai įveiksime! Kas tuose rūmuose vyktų? Anks- čiau ten buvo sosto salė, o da- bar galėtų vykti iškilmingi koncertai, bažnytinio meno ekspozicija, profesionalus Lie- tuvos teatras, viduramžių kie- mo ir aikštės renginiai ir daug kitų pramogų.

Norėdami tai įgyvendinti, kaupkime lėšas. Kaip jau per- skaitėte, visas malonumas kainuoja milijonus, tačiau jei- gu atsirastų aukotojų, auko- jantių mažas azas aukas ir dides- nes, visa tai yra įgyvendina- ma.

Tikėkimės, kad po kelerių metų sostinė vėl atgaus savo puošmeną ir mes visi džiaug- simės, kad galime pasijusti lyg gyventume 13 amžiuje. „Geležinis vilkas“ labai norėtų padėkoti Edmundui Kulikaus- kui už tokias svarbias ir įdo- mias mintis, pasidalintas su mumis. Mums buvo tikrai la- bai įdomu išgirsti apie Lietu- vos kunigaikštius ir apie tai, kaip dabar gyvena Lietuva.

Skaistė Jagelavičiūtė „Geležinio vilko“ sekretorė

Pasaulinio garso lietuvių karatistas Kęstutis Arbočius (dešinėje) su baltar- siu Andrei Dutko ir vadybininku Leo Korolinsky.

PASaulinio GARSO KARATISTAS – KĘSTUTIS ARBOČIUS

Nedaug Lietuva turi pasau- linio garso sportininkų, kurie galėtų garsinti lietuvių vardą tarptautinėje sporto arenoje. Mes daugiausia žinome tik apie olimpinį sporto šakį atstovus, nes tokie sportininkai yra labiau pristatomi mū- sų spaudoje.

Tačiau Lietuvoje paskutiniu metu pagausėjo ne olimpinio sporto šakų – pvz., sportinių šokių ir karate (su visomis at- mainomis) šakų specialistų, kurie jau yra susilaukę tarp- tautinio ar net pasaulinio pri- pažinimo.

Vienu iš tokių yra Kęstutis Arbočius – du kartus iš eilės laimėjęs Čikagoje vykstančias pasaulio Karate – shidokan pirmenybes. Vėliausia tokia jo pergalė buvo praėjusią žiemą – gruodžio mėnesį čia įvykęs pasaulinės apimties turnyras, kuriame Kęstutis buvo pir- muoju vidutinio svorio kate- gorijoje.

Po šio turnyro K. Arbočius kartu su savo draugu baltaru- siu Andrei Dutko pasiliko Či- kagoje ir čia treniravosi bei kėlė savo meistriskumą. Jiedu turi nemažą pakvietimų daly- vauti svarbiuose tarptautinėse varžybose ne vien tik Ameri- koje, bet ir visame pasaulyje.

Gegužės 9 d. K. Arbočius iš- vyko i Maskvą, kur gegužės 12-13 dienomis bus surengtas didelis apimties turnyras. Jis čia tikisi gero pasirodymo ir nemažą piniginių prizų.

Prieš išvykdamas i šią neei- lingą kelionę, Kęstutis mums

telefonu skambino ir minėjo, kad jam yra galimybė daly- vauti geros sudėties karatistų turnyre Japonijoje, kuris vadi- nasi UFC „Pride“ vardu. Tai būtų pati aukščiausia pakopa Kęstutis karjeroje.

Grįždamas iš Maskvos, Kę- stutis žadėjo sustoti Lietuvoje, kur gyvena jo tėvai ir keturi broliai (vienas iš jų netrukus bus įvertintas kunigu). Ten jis lauks žinios iš Las Vegas, kur birželio mėnesį numato- mas didžiulis „Kick boxing“ (tai sudėtinė „karate-shido- kan“ dalis) turnyras. Šį tur- nyra jis gana gerai vertina ir nori jame dalyvauti, nes prizai čia yra gana dideli.

K. Arbočius džiaugėsi, kad gyvendamas Čikagoje buvo su- siradęs nuostabių tautiečių – sponsojų. Iš jų nori pami- nėti Leoną Joniką ir Eriką Bruzga, kurių dėka gali susi- kurti sąlygas Čikagoje pragy- venti ir treniruotis.

Dabar lauksime gerų žinių iš Maskvos. O taip pat norisi palinkėti jam sėkmės ne tik ten, bet ir kitose varžybose!

Čia reikia paminėti, kad Či- kagoje šiuo metu gyvena ir ke- turis kartus Europos karate čempionė bei 1997 m. Japoni- joje įvykiusių pasaulio pirmė- nybių laimėtoja (už tai ji gavo LDK Gedimino IV laispos ordi- ną) Roma Mikšytė. Ji prieš 2 savaites Denver, CO, įvyku- siose varžybose iškovojo I vie- tą. Bet apie šią tarptautinio garso sportininkę plačiau kitą kartą.

Ed. Šulaitis